

Fedtstoffer — altsaa ganske som af Lovens Udarbejdere forudset. Det betragtes da ogsaa som mest sandsynligt, at man senere maa gaa over til prisforhøjende Forholdsregler ogsaa for saa vidt angaar disse Fedtstoffer.

II. Tilvejebringelsen af de fornødne Midler.

De fornødne Midler tilvejebringes gennem Afgifter paa 1) Smør, 2) Ost, 3) Mælkepulver og lign. (Mælk til direkte Konsum er afgiftsfri, jfr. nedenfor under 4). Afgifternes Størrelse fastsættes periodevis efter Zuivel-Centrale's Bestemmelser.

1) Smør (der er af afgørende Betydning for Ordningen). Man regner med, at Mælkeproduktionen kan bære sig, naar Smørprisen naar op paa Fl. 1,60 pr. kg — svarende til ca. 5—6 cents pr. Liter Mælk med 3 pCt. Fedtindhold.

I Tiden omkring 1. Juni var Verdensprisen paa Smør ca. 80 cents pr. kg, og Op-gaven var da at bringe Hjemmemarkedets Pris op fra ca. 80 cents pr. kg til ca. 160 cents pr. kg og gøre dette paa en saadan Maade, at Prisforhøjelsen (80 cents pr. kg) indkasseredes og anvendtes til Udbetaling af Tilskud til Mælkeproducenterne. Man var klar over, at en saadan Prisforhøjelse ikke kunde — eller burde — finde Sted paa een Gang, og man begyndte derfor smaat allerede inden Lovens Ikrafttræden. Da Lovens Vedtagelse var sikret, begyndte Befolkningen at »hamstre« Smør for at dække sig mod den ventede Prisstigning. Allerede herved steg Smørprisen her i Landet fra 80 cents pr. kg til ca. 100 cents (1 Fl.) pr. kg. Regeringen traf da Aftale med den officielle Smørnoterings Organ om at Noteringen kunstig skulde holdes oppe eller helst drives i Vejret, indtil Loven kunde bringes i Anvendelse. Dette skete ogsaa. Prisen gik op til ca. 1,15 Fl. pr. kg, hvilket allerede inden Lovens Ikrafttræden bragte Mælkeproducenterne nogen Støtte. (Det bemærkes herved, at Smørindførselen til Holland er kontingenteret, saaledes at det var muligt for en kort Periode at holde Priserne paa Hjemmemarkedet væsentligt over Verdensprisen; Eksporten fortsattes til Verdensmarkedets Priser gennem Subsidier fra Fonds, opsamlede af Indtægter hidrørende fra Kontingent-Eksporten til Frankrig og Belgien). Efter Lovens Ikrafttræden er det faktisk muligt for Zuivel-Centrale at fortsætte Smørprisen paa Hjemmemarkedet, som den skønner det nyttigst for Formaålet. Prisen bestemmes nemlig af Verdensprisen plus Smørafgiften. Imidlertid maa det stadig have for Øje, at Smørprisen ikke sættes saa højt, at Konsumet ikke vil følge med. I Tiden fra Ordningens Ikrafttræden (den 11. Juli d. A. til den 30. Juli d. A. inclusive) var Afgiften 42 cents pr. kg. Dette svarede til en Smørpris paa Hjemmemarkedet af ca. Fl. 1.25 pr. kg. Fra og med den 31. Juli er Afgiften forhøjet til 55 cents pr. kg; da Verdensmarkedets Pris samtidig er dalet, bevirker denne Forhøjelse (paa 13 cents pr. kg) kun en Prisforhøjelse paa Smørret paa ca. 5 cents, saaledes at Prisen nu er ca. Fl. 1,30.

Ved denne Ansættelse af Smørafgiften kan man — som det vil fremgaa af foranstaaende — ikke tale om egentlig »Beregninger«, men snarere om en vis »Prispolitik«.

For det Smør, der anvendes til at blande i Margarinen var det Mening, at Afgiften altid skulde udgøre 80 pCt. af den til enhver Tid gældende Smørafgift. Det synes imidlertid vanskeligt at holde Konsumet af Margarinen (indeholdende 25 pCt. Smør) oppe, naar Prisen stiger (jfr. hvad ovenfor er sagt om, at Priserne paa andre Fedtstoffer imod Ordningens Forudsætninger ikke er blevet forhøjede), og man har derfor ogsaa for August ladet Afgiften af Smør til Margarineopblending staa ved 80 pCt. af 42 cents eller 33,6 cents pr. kg. Af Smør, der eksporteres svares ingen Afgift.

Hele Indtægten af Smørafgiften indgaaer i det Fond, hvoraf Crisis-Centrale yder Tilskud til Mælkeproducenterne (jfr. nedenfor under III). Afgiften afkræves paa den Maade, at Mejerierne køber Mærker (for 50 kg, 25 kg, 20 kg, 10 kg, 5 kg, 1 kg), der skal følge Smørret, naar dette bringes ud i Omsætningen.